

късахъ тѣзи простѣ и доблественихъ душъ ! като мисляше че възвышава и спасава отечеството си, обезчести го и го докара съсъ себе си до погыбель ! като мисляше че си отмъстява за семейството си и за съпругѣтъ си, горкана си ! съ какво умразно и отвратително злодѣяніе благодари отмъщеніето си ! като мисляше че печеляше почтенихъ побѣдъ съ благородно ратуваніе и че оставяше безсмъртно име като освободител на отечеството, станѣлъ бѣ прѣдводител на пожарници и убійцы, станѣлъ бѣ орѣдіе на низкы съперничества и на чужды сплетни !..... Като мисляше че дава на съгражданѣтъ си изобиліе и безопасность, направи Неаполь купища пепель и ужасно клаище (залханъ). Като жъртвува спокойствіето, благополучіето, къщичѣтъ си въ Амалфіо съ надѣждѣ ужъ да ся завърне въ неѣ, славенъ и неопятненъ като Цинцината, и да благославя до смъртъ неznайныйтъ ангелъ, който му поднесе толкова радость, гледаше не само че и това спокойствіе и благополучіето и славѣтъ изчезнувахъ, но и самыйтъ ангелъ на спасеніето си намѣрваше го днесъ раскъсанъ и стѣпканъ подъ сатанинскѣтъ си позѣ, вѣтрѣ въ самото священо бащино си жилище, което той прѣобѣрихъ на бѣсовско прибѣжище !.....

Ахъ ! ако бы една само свѣтла заря озарявала по мрачелыйтъ му мозъкъ, колко горко щѣше да плаче той защо ся уловилъ за умразното колело на въстаніята, което завлѣча съсъ себе си и испождѣ немилостиво и тѣзи още които само съ крайтъ на прѣста си допрѣхъ до него !.....

А Пузолянката, прѣнесена, както рѣкохмы, отъ черквѣтъ въ домѣтъ ѣ на купіѣтъ, щомъ дойде на себе си, опита ся да ся растуши съ припомняніето за съпруга си. Но не бѣхъ сгодны да уталожатъ срамѣтъ и болкытъ ѣ прѣдметытъ които ся прѣдставихъ на очитѣ ѣ щомъ ги отвори. Сжщѣтъ бѣдность, каквато и прѣди трѣгваніето ѣ, владѣяше въ този домъ, който даже бѣше станѣлъ по у-